

عنوان مقاله:

مطالعه تجمل گرایی در آثار هنری امویان در شام و اندلس

محل انتشار:

فصلنامه فردوس هنر، دوره 2، شماره 5 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

الهام اکبری - دانشجوی دکتری رشته تاریخ تطبیقی و تحلیلی هنرهای اسلامی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

ابوالقاسم دادور - استاد و عضو هیئت علمی رشته پژوهش هنر، دانشکده هنر، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بیان مسئله: در متون تاریخی و فقهی به تغییر رویه حکومت داری در اسلام و گرایش آن از سادگی به سوی تجمل خواهی در دوران امویان بارها اشاره شده است و آثار هنری برجای مانده از امویان به صورت مجزا در مطالعاتی پیش از این مورد بررسی قرار گرفته اند ولیکن تا کنون پژوهشی که این آثار را در چشم اندازی کلی و از منظر شاخصه ای همچون «تجمل گرایی» مورد مطالعه قرار دهد انجام نشده است. هدف: باتوجه به اینکه آثار هنری اسبابی هستند که بشر را در تماس بی واسطه با فرهنگ دوره های تاریخی قرار می دهند هدف از این مطالعه شناسایی جنبه های شاهانه و تجمل گرایانه حکومت امویان بر اساس آثار هنری آنان است. سوالات: آثار تجمل گرایانه امویان کدام آثار هستند؟ و این آثار چگونه پاسخگوی اهداف مالکان خود بوده اند؟ روش تحقیق: پژوهش حاضر از نوع بنیادین بوده و به روش توصیفی-تحلیلی صورت می پذیرد. در مرحله نخست متون تاریخی و دینی به روش تحلیل محتوایی مطالعه شده و سپس آثار هنری برجای مانده از امویان اعم از آثار معماری و آثار موزه ای به روش تحلیلی-توصیفی مورد بررسی قرار گرفته اند. نتیجه گیری: بررسی ها نشان داد که روحیه تجمل پرستی امویان را می توان در دمشق و اندلس، از طریق آثار برجای مانده از آنها پی گرفت. این آثار گاه از طریق عظمت و بزرگی و هزینه هایی که مصروف آنها شده مثل مساجدی همچون قبه الصخره و جامع دمشق و قرطبه و گاه از طریق نوع کاربرد آنها همچون کاخ ها و حمام های سلطنتی و یا به واسطه خطوط و نشانه های تصویری بکار رفته بر روی آنها، سلطنت طلبی و تجمل گرایی امویان را نمودار ساخته اند.

کلمات کلیدی:

امویان، دمشق، اندلس، مساجد، کاخ ها، سفال اموی، ظروف عاجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1421163>

